

som endelig har fått fred med seg selv. Så får da andre feire hva de vil for meg, men jeg synes nok at ordet «fredsjubileum» burde smake litt bittert for noen og hver.

Synnøve Narmo

108188

Pressedekning av NM janitsjar i Hedmarks-avise

Jeg viser til avisens «dekr
årets NM for janitsjar r
april. At Hedmarks-ko
stasjoner ikke var så
Atskillig verre er d
lene er så diffu
upresise at få
helst. Ja, sel
med kor
korps vil
trekke
da me

A
ser
M
p
f

HD 8/4-95

«Fredsjubileet»

I mai skal det feires noe som noen kaller «fredsjubileum». Da blir mitt spørsmål: Fred — for hvem? Mine tanker går til blant andre «En på lasteplanet» som hadde et innlegg i HD mandag 3. april, der han forteller litt om hvordan det var å være 18 år og tilhøre den såkalte «gale siden» da krigen var slutt. De skulle kues og knekkes.

Jeg må si jeg føler med ham. Jeg var også 18 år den sommeren og kom fra den «ytterste venstresiden», og det var vel ikke stort bedre. Vi skulle jo også kues og knekkes. Det er enkelte av de gamle toppene i det som kaller seg «arbeiderparti» som skurrer i mine ører ennå.

Jeg vil si det slik: De som mener vi har levd i fred i den såkalte «etterkrigstiden» stiller jammen små krav til fred. Så lenge verden skal styres av religion og politikk, blir det nok aldri fred. Så inntil videre må en være sjeleglad den